

РЕШЕНИЕ

№ 1109

гр. София, 01.03.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 06.02.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7732** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 15, ал.3 от Закона за възстановяване на надвнесен акциз за употребявани автомобили (ЗВНАУА) във връзка с чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Н. П. Т.-И., чрез В. В. Т., в качеството му неин пълномощник с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2 нп, вход ул. Б. К., В. Център срещу Решение за възстановяване на надвнесен акциз за употребяван автомобил № 9700-0033/07.06.2011г. на и.д. началника на Митница Столична, с което е възстановена сумата за надвнесен акциз в размер на 2 600 лв., ведно с лихвата по чл.4 от ЗВНАУА, от влизане в сила на ЗВНАУА до окончателното плащане, потвърдено с Решение № 552 от 03.08.2011г. на Директора на Агенция «Митници».

Жалбоподателят сочи, че оспорваното решение е неправилно и незаконосъобразно, тъй като неправилно му е възстановен надвнесения акциз с лихвата за периода от 01.01.2011 г. до момента на връщането на надвнесената сума, вместо дължимата законна лихва от датата на внасяне на акциза 09.10.2009г., съгласно чл. 40, ал.2 (отм., ДВ, бр.44 от 2009 г.) от ЗАДС. Моли да се отмени Решение № 552 от 03.08.2011г. на директора на Агенция “Митници” и да се постанови изплащане в него полза законната лихва от момента на внасяне на акцизната сума 09.10.2009г. до 01.01.2011 г. В хода на съдебното производство редовно призован се представлява от процесуалния си представител – адв.Т. , който поддържа жалбата. Претендира разноски.

Ответникът – Директора на Агенция «Митници» чрез процесуалния си представител, редовно призован, се представлява от юрк. С., който оспорва жалбата, моли да се отхвърли жалбата и да се потвърди решението на Агенция «Митници». Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по повод на подадено искане за възстановяване на надвнесен акциз вх. № Н94-0093/27.05.2011г. от Н. П. Т. – И.. Към него е представена митническа декларация за автомобили № 09BG005000H0106278/09.10.2009г., от която се установя, че на основание чл. 40, ал.2 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) на жалбоподателя е бил определен акциз за внасяне в размер на 15 000 лв. Плащането на акциза между страните не е спорно, тъй като този факт се установява от платежно нареждане от 09.10.2009г. на [фирма].

От съдържанието на цитираната акцизна декларация и искане с вх. № Н94-0093/27.05.2011г. е видно, че жалбоподателката е извършила внос на лек автомобил, марка П. , модел С. S , мощност 250 kw, шаси № W., дата на първа регистрация 22.05.2006 г.

Въз основа на подаденото искането е издадено Решение № 9700-0033/07.06.2011г. на и.д. началника на Митница Столична, с което е възстановена сумата за надвнесен акциз в размер на 2 600 лв. на Н. П. Т. – И., ведно с лихвата по чл.4 от ЗВНАУА, от влизане в сила на ЗВНАУА до окончателното плащане.

Недоволен от акта на началника на митница Столична, жалбоподателят го е оспорвал пред директора на Агенция Митница с жалба вх. № В470223от 25.05.2011 г. по описа на Агенция «Митници», ТМУ Столична.

В срока по чл. 155 директорът на Агенция «Митници» е постановил Решение № 552 от 03.08.2011г., с което е потвърдил обжалваното решение на началника на Агенция «Митници», като по отношение на претендираната лихва за времето от датата на внасяне на акциза до 01.01.2011 г. се е позовал на чл. 129, ал.6 от ДОПК, за да мотивира отказа си. Решението е връчено на жалбоподателя на 05.08.2011г., видно от известие за доставяне (л. 20).

В хода на съдебното заседание са приети като писмени доказателства представените с административната преписка и допълнително депозираните от ответника във връзка с дадените от съда указания с определеното за насрочване на делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в срока по чл. 156, ал.4 от ДОПК, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Във връзка с Решение от 03.06.2010 г. на Съда на Европейския съюз по дело С-2/09, със ЗВНАУА се урежда временна и изключителна процедура за възстановяване на надвнесен акциз единствено за употребявани автомобили, въведени на територията на страната в периода от 1 януари 2007 до 31 декември 2009 г. включително. Изрично е подчертано, че този закон не се прилага за случаите, когато акцизът е възстановен на друго основание. При наличието на тези изисквания между страните не се спори, че

жалбоподателят е оправомощено лице по смисъла на чл.2 от същия закон, което има право на възстановяване на надвнесен акциз за употребявани автомобили има лице, тъй като внесло на територията на страната употребяван автомобил през периода от 1 януари 2007 г. до 31 декември 2009 г. включително и внесъл дължимия акциз.

От събраните по делото доказателства и от съдържанието на оспорения административен акт, се установя, че са изпълнени изискванията на чл. 3 от ЗВНАУА. Съгласно ал.1 на посочената норма размерът на акциза за възстановяване 2 600 (две хиляди двеста и шестотин) лв. представлява разликата между внесения от жалбоподателя акциз за употребявания автомобил марка П. в размер на 15 000 (петнадесет хиляди) лв. и акциза за нов такъв със същата мощност на двигателя, определен по реда на чл. 40, ал. 2 /отм., ДВ, бр. 44 от 2009 г./ от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС), а именно 12 400 (дванадесет хиляди и четиристотин лева) лв.

Не се спори от страните по делото, че внесеният от Н. П. Т. – И. автомобил през 2009 г. отговаря на даденото в ал.2 на чл. 3 от ЗВНАУА определение на “употребяван автомобил”, тъй като е установено, че първата му регистрация е направена на 22.05.2006 г. и следователно към датата на внасяне, съответно към датата на подаване на акцизна декларация по чл. 76г, ал.1 (отм., ДВ, бр. 44 от 2009 г.) от ЗАДС, не са налице условията за нов автомобил по реда на чл. 4, т.16 (отм., ДВ, бр. 44 от 2009 г.) от ЗАДС.

След като е установено, че са налице изискванията на ЗВНАУА компетентният орган по смисъла на чл. 7 издава решение, с което се произнася по искането за възстановяване на надвнесения акциз, ведно със законната лихва по силата на чл. 4 от закона.

Съдът като взе предвид, че компетентната митница, която се произнася по искането, направено по чл. 7 от ЗВНАУА е тази, пред която е извършено декларирането на употребявания автомобил с неговото представяне и подаване на акцизна декларация. В настоящия случай това е била Митница С., чийто правопреемник е Митница Столична. От тук следва изводът, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган.

Съдът като съобрази горното и съдържанието на депозираното искане намира, че в случая налице мълчалив отказ от страна на началника на митница Столична по отношение заплащането на лихва за времето от датата на внасяне на акциза до 01.01.2011г. Това е така, тъй като искането за възстановяване на надвнесен акциз за употребявани автомобили е по образец (по аргумент от чл.7, ал.1 от ЗВНАУА). Този образец съдържа напечатан формулиран петитум на искането, като в частта за лихвата върху надвнесения акциз, формулировката е "... заедно със законната лихва." По този начин, молителят при подаване на искането не посочва първоначалната дата, от която претендира лихвата. От книгата в преписката е очевидна волята на молителя относно първоначалната дата, от която претендира лихвата върху надвнесения акциз 09.10.2009 година. От съвкупната преценка на посочените обстоятелства следва, че с подаденото искане по образец законната лихва е претендирана от 09.10.2009 г., и е налице мълчалив отказ по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗВНАУА на началника на митница Столична за присъждане на законна лихва върху сумата на надвнесения акциз за периода от 09.10.2009 г. до датата на влизане на закона в сила, тъй като от 01.01.2011 г. е изплатена съответната законна лихва.

Този мълчалив отказ на ответника е обжалван по реда на ДОПК по силата на § 1 от

ДР на ЗВНАУА пред директора на Агенция "Митници", който го е потвърдил с със своето решение № 552 от 03.08.2011 г. като се е позовал на чл. 129, ал.6 от посочения кодекс.

Мотивите на горестоящия административен орган за прилагането на посочената норма се изразяват в това, че недължимо внесени или събрани суми се връщат със законната лихва за изтеклия период, когато са внесени или събрани въз основа на акт на орган по приходите. В останалите случаи сумите се връщат със законната лихва от деня, в който е следвало да бъдат възстановени. Сумата за акциз, който е платен на 09.10.2009г. от Н. П. Т. – И., не е събрана въз основа на акт на орган по приходите, а въз основа на митническа декларация № 09BG005000H0106278/09.10.2009г., подадена от жалбоподателката, законната лихва върху тази сума се дължи от момента, в който тя е следвало да бъде възстановена, т.е. от момента на възникване на основанието за възстановяване на надвнесен акциз за употребявани автомобили. Тъй като основанието, което дава правна възможност на лицата, при тяхно искане, да им бъде възстановена разликата между внесен акциз за употребяван автомобил и размера за нов автомобил със същата мощност на двигателя, определен по реда на чл. 40, ал. 2 (отм.) от ЗАДС, е ЗВН АУА, то лихвата се дължи от 01.01.2011 г. - датата на влизане в сила на закона.

Настоящият съдебен състав споделя разбирането на административния орган за приложението на чл. 129, ал.6 от ДОПК, тъй като тази норма предвижда, че недължимо внесени или събрани суми, с изключение на задължителни осигурителни вноски, се връщат със законната лихва за изтеклия период, когато са внесени или събрани въз основа на акт на орган по приходите. В останалите случаи сумите се връщат със законната лихва от деня, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на ал. 1 - 4. Както и че възстановяването на акциза не е свързано с отмяната на административен акт, а с подаването на митническа декларация № 09BG005000H0106278/09.10.2009г., поради което намира приложение изречение второ на обсъжданата разпоредба.

Спорът по делото се води около това, кога е следвало да бъде възстановен надвнесения акциз върху вноса на употребявани автомобили. Дали това е датата на влизане в сила на ЗВНАУА или датата на реалното му внасяне? Ответникът по делото застъпва първата теза, че лихвата се дължи от датата на влизане в сила на закона, тъй като в данъчното право основание правилото за неретроактивност на данъчната норма, а именно, че данъчният закон действа заанапред, от влизането му сила. Основателни си аргументите му, че с приемането на ЗВНАУА възниква материалното право на лицето да претендира възстановяване на сума, представляваща разликата между внесения акциз за употребяван автомобил и размера на акциза за нов автомобил със същата мощност на двигателя, определи по реда на чл. 40 (отм., ДВ, бр. 44/2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) от ЗАДС. Съответствието на тази норма с чл. 110 от ДФЕС е разгледано в решението по делото "К.", където СЕС е посочил, че 110, §1 от ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че внесените в Р. Б. превозни средства следва да се считат за стоки, подобни на вече регистрираните на територията на тази държава употребявани превозни средства, които са внесени на територията на посочената държава като нови превозни средства, независимо от техния произход.

От това решение следва, че разпоредбата на чл. 40 от ЗАДС (отм.) противоречи на чл. 110, пар.1 от ДФЕС, тъй като допуска обременяване по различен начин на употребяваните превозни средства, внесени от други държави членки, и употребяваните превозни средства, вече регистрирани на българска територия, които са били внесени като нови превозни средства. В случая нормата на чл. 110 от ДФЕС се

ползва с безусловен примат над всички норми от вътрешното законодателство, които ѝ противоречат, тъй като е част от първичното право на ЕС. В чл. 40 от ЗАДС (отм.) са определени акцизни ставки за употребявани и нови автомобили. В тази норма е предвиден по – благоприятен режим за изчисляването на акциз при внос на нови автомобили, отколкото за употребяваните. Поради това и с оглед практиката на Съда на ЕС, включително и решението по дело С – 2/09 “К.”, следва да се приеме, че при спазването на изискването за неутралност на акциза и за да се избегне дискриминация, дължимият акциз за въведения на територията на страната употребяван автомобил от жалбоподателя, е следвало да се определи съобразно чл. 40, ал.2 от ЗАДС (отм.), но приложим към датата на въвеждането на автомобила на територията на Р. Б..

Във връзка с изложеното на жалбоподателя е възстановена разлика между внесените от него акциз за употребяван автомобил и размера на акциза за нов автомобил със същата мощност на двигателя. Моментът, от който възниква задължението за възстановяване на тази разлика не е датата на влизане в сила на ЗВНАУА, както е прието от ответника, нито датата на обявяване на решението по дело С – 2/09 г. “К.”, още по малко 01.01.2010 г., от когато влиза в сила отмяната на чл. 40 от ЗАДС, а по – скоро датата на присъединяване на Р. Б. към Европейския съюз – 01.01.2007 г. Това е така, защото по силата на чл. 2 от АКТ относно условията за присъединяване на Р. Б. и Румъния и промените в Учредителните договори (ратифициран със закон, приет от 39-то НС на 11.05.2005 г. - ДВ, бр. 40 от 12.05.2005 г. издаден от Министерството на външните работи, обн., ДВ, бр. 103 и 104 от 20.12.2006 г., в сила от 1.01.2007 г.) е предвидено, че от датата на присъединяване, разпоредбите на Учредителните договори и актовете, които са приети от институциите и от Европейската централна банка преди присъединяването, са задължителни за Б. и Румъния и се прилагат в тези държави при условията, предвидени в тези договори и в настоящия акт. Тъй като задължението за внасяне на дължим акциз по реда на чл. 40 (отм.) от ЗАДС, е възникнало с датата на подаване на акцизната митническа декларация, то от тогава е налице и задължението за възстановяване на законната лихва.

От тук може да се направи изводът, че след като неправилно е внесен от жалбоподателя акциз за употребяван автомобил по реда на чл. 40, ал.2 от ЗАДС – 09.10.2009г., то от тази дата на същият се дължи и законната лихва. По тези съображения следва да бъде отменен мълчаливият отказ на началника на митница Столична за изплащането на законната лихва за времето от 09.10.2009г. до 01.01.2011 г., потвърден с решение № 552/03.08.2011г. на директора на Агенция “Митници”.

В останалата част жалбата следва да се остави без разглеждане и делото прекратено, тъй като не е налице правен интерес у жалбоподателя, защото му е изплатен надвнесен акциз в размер на 2 600 лева и лихва от 01.01.2011г.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 7-ми състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Н. П. Т.-И., чрез В. В. Т., в качеството му неин пълномощник с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2 нп, вход ул. Б. К., В. Център срещу Решение за възстановяване на надвнесен акциз за употребяван автомобил № 9700-0033/07.06.2011г. на и.д. началника на Митница Столична, с което е възстановена сумата за надвнесен акциз в размер на 2 600 лв.,

ведно с лихвата по чл.4 от ЗВНАУА, от влизане в сила на ЗВНАУА до окончателното плащане, потвърдено с Решение № 552 от 03.08.2011 г. на директора на Агенция “Митници”, като в тази му част ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 7732/2011 г. по описа на Административен съд – София град, Първо отделение, 7 – ми състав.

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. П. Т.-И., чрез В. В. Т., в качеството му неин пълномощник с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2 нп, вход ул. Б. К., В. Център мълчалив отказ на началника на Митница Столична за заплащане на законната лихва по чл. 4 от ЗВНАУА за времето от 09.10.2009 г. до 01.01.2011 г., потвърден с Решение № 552 от 03.02.2011г. на директора на Агенция “Митници” и ПОСТАНОВЯВА

ИЗПРАЩА преписката на началника на Митница Столична за произнасяне по искането за възстановяване на законната лихва върху недължимо внесения акциз в размер на 2 600 лева за времето от 09.10.2009г. до 01.01.2011 г. с оглед дадените от съда указания.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: